

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/13443.**

Benyújtás dátuma: **2020-10-27 11:18**

Parlex azonosító: **13BJINM30001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Ungár Péter (LMP)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: "**Tervezik kivizsgálni a mikroműanyagok egészségügyi hatását?**"

Tisztelt Miniszter Úr!

A műanyagok világméretű elterjedése, és nemcsak az emiatt növekvő műanyag hulladékhegyek illetve óceáni szemétszigetek okoznak egyre súlyosabb környezeti problémát, hanem az utóbbi évtizedek azon felfedezése, hogy a műanyagok a használat vagy a bomlás során apró részecskékre, úgynevezett mikroműanyagokra esnek szét, amelyek a természetes táplálékláncokba vagy az emberi szervezetbe kerülve okozhatnak környezeti, illetve egészségügyi problémát.

A napokban több, a Natura Food című tudományos folyóiratban megjelent tanulmányra hivatkozó újságcikk jelent meg arról, hogy a műanyag cumis üvegekből naponta egymillió mikroműanyag jut a csecsemők szervezetébe, amelyek elsősorban a túlzott melegítés vagy rázás során válnak le az etetőedények faláról. Ez az óriási mikroműanyag darabszám riasztóan magasnak tűnik, Simon Gergely, a Greenpeace vegyipar szakértje szerint az emberi szervezetbe jutó mikroműanyag részecskék számát eddig 30-100.000 darab körül határozták meg, a Natura Food tanulmánya szerint 14.600 - 4.550.000 részecske juthat a szervezetbe személyenként és literenként. A kutatók szerint is jóval magasabb a csecsemők szervezetébe jutó részecske szám, mint azt korábban tapasztalták, ez intő jel arra, hogy komolyan vegyük a problémát, fel kell mérni a csecsemők és kisgyermek egészségügyi kockázatát.

Néhány évvel ezelőtt a polikarbonátból készült cumisüvegekről derült ki, hogy a csecsemők egészségét károsító biszfenol-A nevű anyag oldódott ki az edények falából és nem sokkal később be is tiltották a polikarbonát anyagú cumisüvegeket. A ma használt polipropilén műanyagüvegeknél ez a veszély nem fenyeget, a műanyag részecskék kémiaiilag nem károsak az egészségre, a szervezetbe jutó mikroműanyagok nagy része kiürül, de azt nem lehet tudni, hogy a szervezetben maradó

részecskék fizikai hatása okoz-e kockázatot.

A fent leírt probléma miatt a következő kérdésekre szeretnénk választ kapni a miniszter úrtól:

1. Tervezi-e a minisztérium/ok, hogy megbíz kutatóintézeteket, akkreditált laboratóriumokat azzal, hogy segítsenek pontosítani a közölt adatokat, az esetleges veszély nagyságát, illetve csatlakoznak-e olyan WHO vagy más nemzetközi kutatáshoz, amely felméri a kockázatokat?

2. Tervezik-e olyan tájékoztató vagy társadalmi célú reklámkampány elindítását, amelyben felhívják a szülők, csecsemő-, és gyermekgondozók figyelmét a műanyag cumisüvegek kevésbé kockázatos használatára, a túlzott melegítés vagy a rázás negatív hatásaira?

3. Tervezik-e a külföldről, elsősorban Kínából származó etetőedények minőségének szigorúbb ellenőrzését, illetve azt, hogy a boltok ne kínáljanak régen gyártott, emiatt akár kockázatosabb cumisüvegeket?

4. Terveznek-e gyakoribb tájékoztatást, illetve szigorúbb ellenőrzést az újszülöttekkel, illetve csecsemőkkel foglalkozó intézményekben, hogy betartják-e a fertőtlenítés és melegítés kevésbé kockázatos módjait?

Válaszát várva.

Budapest, 2020.10.27.

Tisztelettel,

Ungár Péter

LMP